

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sędziowie SSO Aleksandra Janas

SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 lutego 2014 roku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G.

przeciwko W. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt I Nc 1453/12

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Aleksandra Janas

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił wniosek o przywrócenie terminy do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 października 2012r. wydanego w niniejszej sprawie oraz odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 października 2012r.

W uzasadnieniu wskazał, że pismem procesowym z dnia 8 maja 2013r. pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 października 2012r. w uzasadnieniu tego wniosku wskazał, że o toczącym się postępowaniu dowiedział się z pism Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach opatrzonych datą 26 marca 2013r., a w międzyczasie opiekował się chorą matką i ta opieka na tyle go absorbowwała, że nie zdołał wcześniej złożyć wniosku o przywrócenie terminu.

Odnosząc się do opisanych okoliczności Sąd Rejonowy wskazał, że z akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach M. M. o sygnaturze Km 356/13 wynika, że pisma z 26 marca 2013r., w tym zawiadomienie o wszczęciu egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy- nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 października 2012r. wydany w niniejszej sprawie, pozwany otrzymał w dniu

3 kwietnia 2013r., o czym świadczy zawarte w aktach egzekucyjnych potwierdzenie odbioru tych dokumentów. Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w dniu 16 kwietnia 2013r. pozwany skierował do powódki pismo z prośbą o cofnięcie wniosku egzekucyjnego. Wniosek o przywrócenie terminu natomiast złożył w dniu 8 maja 2013r. W ocenie Sądu Rejonowego wniosek ten jako spóźniony podlega odrzuceniu. W ocenie Sądu Rejonowego na podstawie okoliczności podanych przez pozwanego uznać należy, że najpóźniej w dniu 16 kwietnia 2013r. ustała przyczyna uchybienia terminu, zatem tygodniowy termin do złożenia wniosku upłynął w dniu 23 kwietnia 2013r. Data złożenia pisma do powódki wskazuje bowiem, że w tej dacie opieka nad chorą matką przestała być na tyle absorbująca dla pozwanego, że zdołał złożyć pismo do powódki. Mimo to wniosek o przywrócenie terminu złożył dopiero w dniu 8 maja 2014r., zatem z uchybieniem tygodniowego terminu do złożenia takiego wniosku wynikającego z art.169§1kpc. Jako podstawę odrzucenia wniosku Sąd Rejonowy wskazał art.171 kpc. Odnosząc się do sprzeciwu pozwanego Sąd Rejonowy wskazał, że termin do jego doręczenia jest dwutygodniowy (art.502 kpc), upłynął zatem w dniu 10 grudnia 2012r. W ocenie Sądu Rejonowego przesyłka zawierająca nakaz zapłaty została pozwanemu doręczona prawidłowo, a zeznania pozwanego o braku dokonania awizacji przesyłki nie są wiarygodne, a to z uwagi na treść pisma pozwanego skierowanego do powódki z 16 kwietnia 2013r., z którego wynika, że przyczyną niepodjęcia wskazanej przesyłki była opieka nad chorą mamą i praca w godzinach od 10.00 do 18.00 oraz praca urzędu pocztowego w godzinach od 11.00 do 17.00 w dniach od poniedziałku do piątku, a nie brak informacji w postaci zawiadomienia o pozostawieniu przesyłki w urzędzie pocztowym, jak obecnie wskazuje to pozwany. Z tych powodów sprzeciw pozwanego jako spóźniony Sąd Rejonowy odrzucił w oparciu o art. 504 §1kpc

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany, zarzucając punktowi 2 tego postanowienia naruszenie przepisów prawa procesowego polegającą na odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30.10.2012r., nadto na podstawie art.380kpc w zw. z art.397§2kpc wniósł on o rozpoznanie zażalenia na niepodlegające zaskarżeniu postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty jako mające wpływ na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy. Zarzucił, że wskazane rozstrzygnięcie narusza art.168 kpc poprzez przyjęcie, że pozwany z własnej winy nie dochował terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że w dniu 16 kwietnia 2013r. ustała przyczyna uchybienia terminu, tj. opieka nad chorą matką przestała być dla pozwanego na tyle absorbująca, że zdołał złożyć pismo do powódki, podczas, gdy przyczyna uchybienia terminu istniała aż do dnia 5 maja 2013r.

Stawiając te zarzuty pozwany wniósł o kontrolę odwoławczą punktu 1. postanowienia i zmianę postanowienia poprzez orzeczenie zgodnie z wnioskiem i przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu wskazał, że okoliczność skierowania do powódki pisma z 16 kwietnia 2013r. nie świadczy o tym, że ustała przyczyna uchybienia terminowi, należy bowiem mieć na względzie, że sformułowanie pisma procesowego w postaci wniosku o przywrócenie terminu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty wymaga od osoby nieposiadającej wiedzy na temat obowiązujących przepisów znacznego nakładu pracy oraz zaangażowania. Jest to zaangażowanie o wiele większe niż potrzebne do sporządzenia osobistego pisma do powódki np. z prośbą o cofnięcie wniosku egzekucyjnego.

Podjęcie przez pozwanego osobiście czynności mających na celu przywrócenie terminu do wniesienia nakazu zapłaty w niniejszej sprawie było w jego ocenie wcześniej niemożliwe, albowiem pozwany nie posiadał jakichkolwiek umiejętności oraz wiedzy aby sporządzić zarówno wniosek o przywrócenie terminu, jak u sprzeciw od nakazu zapłaty. Musiał w tym zakresie nabyć stosowną wiedzę. W ocenie skarżącego świadczenie całodobowej opieki nad matką nie pozwalało również pozwanemu na wizytę u adwokata i uzyskanie porady prawnej na temat dokonania koniecznych w tej sprawie czynności. Dopiero po dniu 5 maja 2013r. stan zdrowia matki pozwanego poprawił się na tyle, że pozwany miał możliwość uzyskania odpowiednich informacji oraz złożenia wniosku o przywrócenie terminu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty. Pozwany wskazał, że nie zaprzecza, że w tamtym okresie wiedział o wszczęciu przeciwko niemu egzekucji, jednak nie miał wówczas jakiegokolwiek możliwości, aby podjąć działania przeciwko nakazowi zapłaty. Miał jednak możliwość oraz umiejętność sporządzenia i wysłania osobistego pisma - listu. Sąd Rejonowy zdaniem skarżącego utożsamiał możliwość sporządzenia osobistego pisma z możliwością sporządzenia i właściwego złożenia

wniosku o przywrócenie terminu oraz sprzeciwu od nakazu zapłaty. Wskazując przy tym na postanowienie Sądu Najwyższego, z 9 maja 2013r., II CZ 11/13, pozwany podniósł, że ocena braku winy podlega ocenie przy uwzględnieniu obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy. Mając na uwadze obiektywny miernik staranności i bezstronną ocenę okoliczności niniejszej sprawy, w ocenie pozwanego Sąd Rejonowy winien był uznać, że pozwany przed dniem 5 maja 2013r. miał jedynie możliwość sformułowania osobistego pisma do powódki.

Pozwany zarzucił, że Sąd Rejonowy wydając zaskarżone postanowienie dokonał jedynie powierzchownej analizy okoliczności sprawy.

Powódka wniosła o oddalenie zażalenia pozwanego i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Wskazała, że opieka nad chorą matką nie stanowi przeszkody w dochowaniu terminu dla osoby przejawiającej należyłą dbałość o własne życiowe sprawy. Podniosła, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, że uchybienia w tym zakresie, nawet o charakterze niedbalstwa uniemożliwiają przywrócenie terminu. Powódka wskazała, że ze sprzeciwu pozwanego wynika, że jest on osobą wykształconą, zna przepisy prawa, charakteryzuje się wysokim poziomem logicznego myślenia, nadto żona pozwanego jest kuratorem sądowym. Powódka sprzeciwiła się uznawaniu za przyczynę uchybienia terminu konieczności zaznajomienia się z przepisami prawa. Zarzuciła, że już na tym etapie pozwany mógł skorzystać z porady prawnej lub zlecić czynności wymagane prawem profesjonalnemu pełnomocnikowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z wnioskiem zawartym w zażaleniu Sąd Okręgowy objął kontrolą instancyjną także postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia nakazu zapłaty.

Po dokonaniu tej kontroli uznał, że rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest trafne. Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał, w szczególności zwrócił uwagę na kierowaną przez pozwanego do powódki korespondencję, datowaną na 16 kwietnia 2013r. Poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia uzupełnić należało dodatkowo w ten sposób, że z akt sprawy wynika, iż w dniu 8 kwietnia 2013r. pozwany stał się w Sądzie Rejonowym w Gliwicach i osobiście przeglądał akta sprawy. Wynika to z jego oświadczenia złożonego do akt (k.40). Zatem w tej dacie pozwany miał możliwość opuszczenia mieszkania matki na dłuższy okres czasu i zapoznania się z aktami sprawy, w tym z treścią pozwu, dokumentów dołączonych do pozwu i skierowanego do niego pouczenia co do możliwości złożenia sprzeciwu. Ponadto w aktach (w zeznaniu pozwanego) znajduje się informacja, że pozwany jest żonaty, a jego żona jest osobą czynną zawodowo jako kurator sądowy. Z powyższym uzupełnieniem Sąd Okręgowy przyjmuje ustalenia Sądu Rejonowego za własne.

W ocenie Sądu Okręgowego nic nie stało na przeszkodzie, aby pozwany nie mogąc osobiście czynić starań o zaskarżenie nakazu, udzielił w tym zakresie pełnomocnictwa swej żonie, czy też nawet zlecił jej w jego granicach zasięgnięcie porady prawnej co do tego, jakie środki winien podjąć.

Nadmienić należy, że w świetle wskazanych okoliczności mijają się z prawdą twierdzenia pozwanego, że nie był w stanie ustalić, jakich należności dotyczą dokonane przez komornika zajęcia.

W ustalonym stanie faktycznym zarzuty pozwanego zawarte w zażaleniu uznać należy za chybione. Nie znajdują one bowiem potwierdzenia w materiale sprawy. Z materiału sprawy wynika że pozwany, nawet jeżeli faktycznie sprawował całodobowo opiekę nad chorą matką, nie znajdował się w związku z tym w sytuacji uniemożliwiającej mu wizytę w Sądzie, która faktycznie miała miejsce. Tym samym mógł nawet w tym samym dniu skorzystać z pomocy fachowego pełnomocnika, o ile sam nie był w stanie sporządzić stosownych pism. W ocenie Sądu Okręgowego, wobec możliwości osobistego zapoznania się przez pozwanego z aktami sprawy w dniu 8 kwietnia 2013r., już w tym dniu ustała ewentualna przeszkoda do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty i zaistniała możliwość złożenia wniosku o

przywrócenie terminu do jego złożenia. Pozwany nie wykazał, aby w okresie od 3 kwietnia 2013r. do 5 maja 2013 r. istniała przeszkoda do podjęcia przez niego stosownych działań dla obrony swych praw. Opisany materiał sprawy przemawia przeciw przyjęciu jej istnienia. W tym okresie wskazane okoliczności przemawiają za istnieniem u powoda winy co najmniej w postaci niedbalstwa co do podjęcia koniecznych działań.

Złożenie zatem wniosku o przywrócenie terminu w dniu 8 maja 2013r. zasadnie Sąd Rejonowy uznał za spóźnione. Zasadnie zatem odrzucił jego wniosek o przywrócenie terminu jako złożony po upływie tygodniowego terminu (art. 171 kpc w zw. z art. 169§1 kpc).

Sąd Okręgowy nadto w pełni podziela wywód Sądu Rejonowego co do prawidłowości doręczenia zastępczego nakazu zapłaty dokonanego dla pozwanego. Z doręczeniem zastępczym łączy się domniemanie prawne prawidłowego doręczenia stronie przesyłki zawierającej określoną korespondencję. W niniejszym postępowaniu pozwany domniemania tego nie obalił, a treść jego pisma z 16.kwietnia 2013r. skierowanego do powódki przemawia nawet za tym, że nie odebrał przesyłki kierowanej do niego na skutek swego zaniedbania. Termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty upłynął stosownie do art. 502§1kpc, w dniu 10 grudnia 2012r.

Tym samym zasadnie, stosownie do brzmienia art. 504§1 kpc sprzeciw pozwanego jako spóźniony został przez Sąd Rejonowy odrzucony.

W tych okolicznościach na mocy art. 385 kpc w zw. z art.397§2kpc zażalenie pozwanego jako niezasadne oddalono. Jednocześnie stosownie do wyniku postępowania zażaleniowego na mocy art. 99 kpc w zw. z art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 391§1 kpc i 108§1kpc oraz w zw. z art. 397§2kpc zasądzono od pozwanego na rzecz powódki koszty postępowania zażaleniowego. Na zasądzoną kwotę składają się koszty zastępstwa radcowskiego powódki w tym postępowaniu w wysokości wynikającej z §6 pkt w zw. z § 12 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(t. jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 490).

SSO Gabriela Sobczyk SSO Magdalena Balion-Hajduk SSO Aleksandra Janas